

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De missione fratrum ad fructificandum in diuersis locis. XXVII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

aut tentatus refrigescit ab inceptis bonis. Bonū est ergo homini, vt semper fugiat omne, quod animæ nocet, & sine causa notabili patriâ vel amicos non requirat. Nunquā de seipso præsumat, sed præsens sæculum laqueis venenatis plenū habeat vbi-que suspectum, & prælati sui sequatur consilium & dictū, quod in omni euentu est magis securum & firmum. Nam de decem, vix vnus vel duo illesi redeunt, qui inter cognatos & notos diu versantur. Sepe etiā aliis deteriores & vaniores fiunt, qui à bono proposito resilientes, in sæculo remanent; & gratiā Dei abijcientes, nō erubescunt iterare mala, quæ prius cōtempserunt.

3. Alia tentatio est, quando laicus vult esse clericus, & idcirco humilem statum relinquit, & à sancta congregatione recedit, vt agnitis literis magnus dominus fiat, & nescit miser, quā malè decipitur, qui humilitate & obediētia relicta tendit ad alta. Hic ex modica scientia cito inflatur, & tardè bonus clericus erit; qui proprio motu ductus, pro vilibus literis virtutes perdit, & boni nominis famam denigrat, vtinam totus secularis non fiat.

4. Tertia tentatio est, quando clericus & literatus anhelat ad sacros ordines, & prælaturam, aut aliquam dignitatē sub aliqua specie sanctitatis; vt possit aliis magis prodesse, & melius docere ac frequentius prædicare. Iste licet piam intentionem videatur habere, intus tamen graui superbia laborat; dū per se ascendere festinat, vt alijs maior appareat. Et quia humilem subiectionē non diligit, & contemptū sui inuitē sustinet, per preces & cautelas amicorum quærit promotionis suffragium, non attendens a nimæ suę periculum. Heu quā malā inueniet conscientiam, post modicam & breuem glorię captionem, quam difficulter assequitur multo quæ facilius omni honore priuari potest.

5. Qui ab his tribus liberari desiderat, Deum quotidie roget, vt eū à superbia & vanagloria custodiat, & in humili subiectione & perfecta obedientia cōseruet. Nam superbia facit hominem intus cæcum & insipidum, & foris garrulum ac præsumptuosum; sui ipsius nescium & de alijs habere contemptum. Et quod deterius est, super alios querere dominium, apertum satis est perditionis signum & multorum malorum inductiuum. Cū quidam frater cum Domino Florentio loqueretur in camera eius, ait illi inter cætera: Studeatis vos dare ad humilitatem, tunc potestis perficere, & gratiam Dei promereri.

Superbia
& ambitio
quam nocent.

CAPVT XXVII.

De emissionē fratrum ad fructificandum in diuersis locis.

1. Ardentiſſimus amator Christi dominus Florentius, cui *Phil. 1.*
Christus viuere erat & mori lucrum; desiderans fructū facere

cere in tempore suo, maximam operam dedit multis prodesse ad æternæ salutis regnum, suadens hunc miserum & caducum spernere mundum. Misit ergo plures personas ad diuersa monasteria & ad nouas domos pro aliorum conuersione extruendas. Ex quibus aliqui in Windeshem, aliqui in montem sanctæ Agnetis; aliqui in Northorn, aliqui in Gelriam, aliqui in Hollandiam perrexerunt. Quidam etiam monasteriorum Priores, nonnulli rectores congregationum & monialium confessores effecti sunt. Ex quibus aliqui adhuc superstites sunt, qui deuotissimum & Deo dilectum magistrum & dominum Florentium, pridem in carne uiuentem cognouerunt, & indubitabile testimonium magnæ sanctitatis eius perhibere possunt.

2. Sed & sacer ordo Carthusiensis necnon Cisterciensis, sanctique Benedicti, viros habet mihi non ignotos; qui virum Dei Florentium, & fratres sanctæ congregationis eius, cum Dauentriæ frequentarent. videre & audire meruerunt, & me verum dicere comprobabunt. Fuerunt eodem tempore, quo claruit & floruit in Dauentria insignis sacerdos Dei Florentius, plures deuoti sacerdotes in diocesi Traiectensi, qui populum fidelem sermonibus sacris instruxere, & religiosos conuentus siue fratrum siue sororum strenue gubernare nouerant. Hi omnes debita cum reuerentia domino Florentio humiliter se submittebant, & angelicum virum super arduis causis libentissimè consultantes, eius potius discretionis & prudentiæ, quam sibiipsis credere maluerunt. Videbant enim in ipso præ ceteris gratiam diuini consilij celsius efflorere, qui tanquam lilium conuallium aqua sapientiæ perfusus, in medio turbarum candorem suæ puritatis conseruauit, & bonæ opinionis odorem longè lateque resperfit.

3. Erat itaque tunc temporis in Traiecto dominus Wermboldus, famatus prædicator, & confessor sororum sanctæ Cæciliæ: feruens amator sanctæ Scripturæ, & magnus amicus reuerendi patris domini Florëtij: optimè visus & auditus, à tota communitate plebis. Apud Amersfordiam fuit dominus Wilhelmus Henrici, qui incepit congregationem clericorum, qui postea facti sunt canonici regulares. In Swollis fuerunt dominus Henricus Goude egregius prædicator, pecuniarum contemptor, humilis confessor begunarum. necnon Dominus Gerardus Kalker deuotorum clericorum rector, & optimus virtutum informator. In partibus Hollandiæ claruerunt valde notabiles & eruditi in lege Domini presbyteri, verbo & actione conspicui, quorum aliqui contubernales magistri Gerardi fuerunt, atque Florentio cordialissimè prædilecti: qui suis in locis fructum non paruum Domino rerulerunt in conuersione hominum & ædificatione conuen-

contentum deuorum. In Harlem fuit dominus Hugo Auri-
faber dictus cum presbyteris suis. In Amsterdamo dominus Gi-
sebertus Dou, duorum monasteriorum fundator, ac multarum
sororum inclitus gubernator. In Medenblie, dominus Paulus
totus Deo deuotus & probus. Horum etiam meminit magi-
ster Gerardus in epistolis suis, & per hos prima deuotio in
Hollandia coepit & profecit.

4. Fuit enim uero in partibus Gelriz in Doesburch dominus
Dericus Gruter, multarum sororum laudabilis pater, antiquus
magistri Gerardi discipulus, qui multa mihi bona de eo narra-
uit. Longum est per singulos nominare deuotos patres, qui a
tempore magistri Gerardi coeperunt, & contemporanei domini
Florentij fuerunt; qui nos vanitates seculi contemnere, & humi-
liter ac continenter viuere docuerunt, omnibusque sequacibus
suis, clara exempla deuotæ conuersationis, per patientiam &
obedientiam reliquerunt.

CAPVT XXVIII.

De felici transitu eius ex hoc mundo, & ecclesiastica sepultura.

Benignissimus Iesus omnium fidelium cōditor & redemp-
tor, æternæque uitæ fidelissimus promissor ac redditor
copiosus, (qui dicit: *Omnis, qui reliquerit patrem, & matrem, &
cetera terrena propter nomen meum, centuplum accipiet, & uitam æ-* Matth. 19.
ternam possidebit) ad remunerandum fidelem famulam suam piū
Florentium, multis adornatum uirtutibus, ac diuersis probatum
pressuris & languoribus, de huius ergastulo corporis educere
dignatus est, & in regnum suum cæleste letantibus Angelis trās-
ferre.

2. Fundatis igitur eius consilio & auxilio quàm plurimis de-
uotis congregationibus & monasterijs, atque humiligræge do-
mus suæ secundum beneplacitum Christi in pace & charitate
fraterna ordinatè instructo & sollicitè custodito; iam ad supernæ
patriæ ciues & Christi gloriam intuemdam medullitus suspira-
bat, & ardentè anhelabat: per omnia cōfidens in Christo Iesu,
quem super omnia amabat. Petiuit ergo sibi corpus Domini cū
sincera deuotione ministrari, quod & plena fide & digna vene-
ratione intues & adorās, ait. O mi dilecte Domine Deus, ignos-
ce mihi, quòd toties te tā indignè tractaui & sūpsi. Ad hæc uer-
ba multi compuncti fleuerunt. Quidam etiam ex canonicis ista
audiens valdè ingemuit, dicens: Quid ergo ego miser peccator
dicam, si tantus uir talia de se sentit & dicit? Vir autem Deo ple-
nus, & Christi gratia munitus, totum se in diuino beneplacito

P p p

obit-